

6. Lietuvos Argonautai, arba 7-ios jūros per 6-ias savaites. VI-a dalis. Korsika: visada gyvas Napoleonas Bonapartas

6.1. Ajaccio

Nuo Porto Červo Sardinijoje (Italija) iki Ajaccio Korsikoje (Prancūzija) 76 jūrmylės, kurias buplaukėme per 12 valandų.

Išrašas iš žurnalo:
“5-ios valandos tobulo plaukimo su burėmis. Neringa iškepė kiaušinienes su rukola. Mokykitės!”.

Iš Porto Červo Sardinijoje išplaukėme į Korsiką 2009-09-08 9:00. Iki Ajaccio Korsikoje 76 jūrmylės, kurias įveikėme per 12 valandų vaizdingu sąsiauriu.

Dar prieš kelionę buvome pasigaminę visų planuotų aplankyti šalių vėliavas. Labai įdomi Korsikos ir Sardinijos vėliavų kilmės istorija. Abiejose vėliavose atvaizduotos Mauro galvos (veik vienodos). Sardinijos – 4-ios galvos, o Korsikos 1-a galva.

Istorija apie šios heraldikos atsiradimą miglota. Bet tai, ką pasisekė išgvildinti, pakankamai

įdomu, kad vienoje vietoje būtų surašyta.

Maurų galvos atsirado iš Aragono¹ heraldikos. Taigi, Sardinija ir Korsika turi būti dėkingos Ispanijai už savo simbolius.

Aragono karalius Petras I laimėjo Alkoto mūšį su Caracėnais² 1096 metais. Jis nugalėjo keturis Maurų karalius (arabų karalius), kuriuos nukirsdino. Taip atsirado keturios Maurų galvos Aragono herbe.

Dabartinė Sardinijos vėliava nuo 1999 metų.

Pirmą kartą dokumentuotai Maurų galvos atsirado 1281 metais Aragono karaliaus Petro III antspaude. Pirmoji šio ženklo asociacija su Sardinija atsirado 14 amžiaus antroje pusėje, kaip oficialus šios karalystės simbolis Aragono karūnos konfederacijoje. Mat

Aragono herbas.

¹ Aragonas – Ispanijos šiaurės rytų sritis.

² Caracėnai – viduramžiais taip vadino islamo tikėjimo arabus, afrikiečius ir turkus.

Romos popiežius Bonifacijus VIII paskyrė Aragono karūnai valdyti Sardiniją ir Korsiką. Aragono karaliai nesidomėjo Korsika. Jie okupavo Sardiniją ir nėra įrodymų, jog ispanai importavo savo heraldiką į Korsiką. Nuo 1700 metų Sardinijos vėliavoje (baltas fonas su raudonu Jurgio kryžiumi ir keturiomis maurų galvomis) vaizduojamos galvos buvo pasuktos į kairę o akys užrištos. Italija pripažino šią vėliavą 1952 metais, o 1999 metais pasuko maurų galvas į dešinę ir atrišo akis, užrišdama raištį ant galvos.

Kadangi Korsiką valdė tie patys valdovai, kaip ir Sardiniją, matomai nuo 14 amžiaus Korsikos aukštuomenė irgi naudojo Mauro galvos simboliką savo heraldikoje, bet tai nebuvo oficiali Korsikos emblema. Toliau buvo dar gražiau, o visa ši istorija demonstruoja tai, kaip nebūti dalykai, atsitiktinai ir neatsakingai kažkieno panaudoti rašytiniuose dokumentuose, vėliau priimami kaip tiesa ir įsitvirtina ne tik heraldikoje, bet ir gyvenime bei žmonių istorinėje atmintyje. O buvo taip.

1573 metais italų geografas Mainaldo Galerati savo atlase "atkuria" Mauro galvą, kaip Korsikos simbolį. Olandų kartografas Johan Blaeu nusižiūri Galerati naudotą simbolį ir 1662 jį naudoja kaip pripažintą Korsikos ženklą išleistame atlase, kurį vadina "Atlas major" (pagrindiniu atlasu). Ten Korsikos ženklas pristatytas kaip auksinis skydas su raištį mūvintčia Mauro galva ir Tritonu³, ginkluotu trišakiu.

1731 Seuteris, remdamasis olando Blaeu atlasu, Ausburge publikuoja Korsikos žemėlapi, papuoštą jau tik Mauro galva.

1736 metais keliautojas ir nuotykių ieškotojas Teodoras Neuhoff-as išsilaišina Aleria (Korsikoje), kur jis paskelbiamas karaliumi. Teodoras prieš tai buvo apsistojęs Ausburge ir matė Korsikos žemėlapi su Mauro galva. Jis išbūna Alerijoje 6 mėnesius, bet spėja nukaldinti monetas su mauro galva ir įteisinti baltą vėliavą su juoda Mauro galva užrištomis balta juosta akimis. Jo nuotykinga istorija buvo plačiai išpopuliarinta Europoje. Taip atsirado priežastis Mauro galvą manyti esant oficialiu Korsikos simboliu.

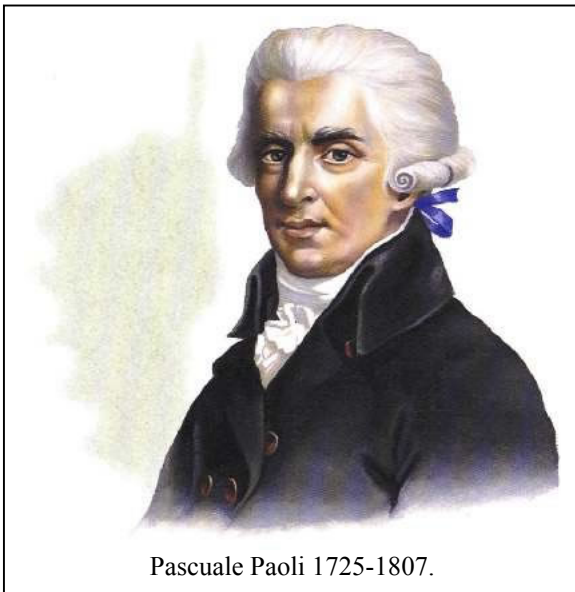
1760 metais kovotojas už nepriklausomybę ir Korsikos nacionalinis didvyris Pascuale Paoli pasiūlė įteisinti neoficialiai vaizduojamą žemėlapiuose

Korsikos simbolį Mauro galvą. Apie Mauro galvą pasakojama, kad pradiniam variante ji buvo moteriška, nes buvo piešiama su karoliais ir užrištomis akimis. Pascuale Paoli paprašė nuimti karolius, o raištį nuo akių perkelti ant kaktos. Raištis ant galvos apskritai reiškia karališkąją prigimtį, išskirtinumą iš kitų.

Taip 1761 nuspręsta kaldinti monetas su Mauro galva ant skydo (tiesa, akis atrišo ir raištį užrišo ant galvos), virš kurio buvo karališka karūna, o virš jos gaublys ir kryžius. Skydą iš šono laikė dvi jūrų dievybės. Šis herbas (su nedidėmis variacijomis) buvo patalpintas Korsikos valstybinėje vėliavoje. Paoli sukūrė Korsikos laivyną. Štai laivyno vėliava ir buvo tokia, kokia dabar yra Korsikos vėliava: Mauro galva su raiščiu ant galvos baltame fone. Apie

Korsikos vėliava.

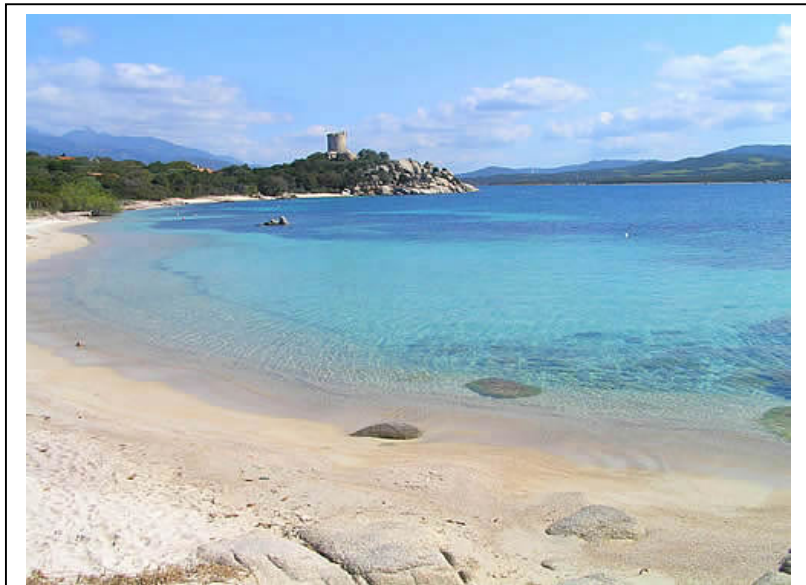

Pascuale Paoli 1725-1807.

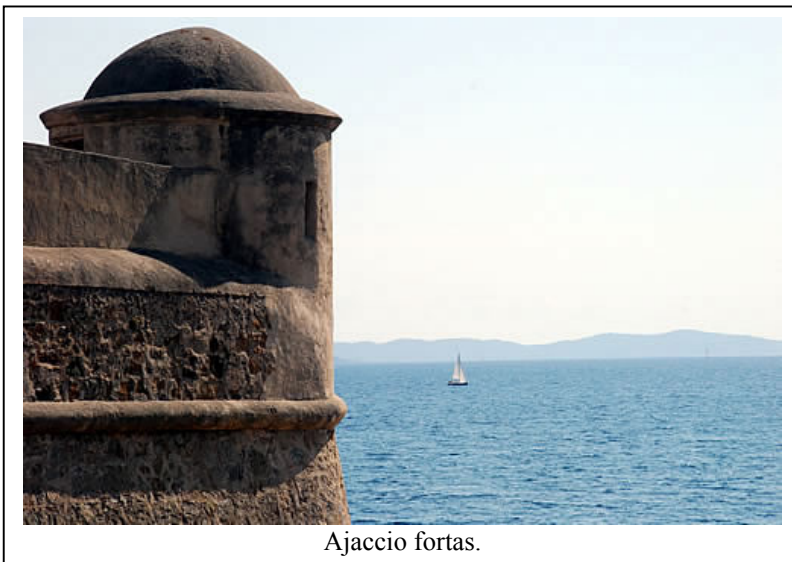
³ Tritonas – Graikų mitologijos dievas, Poseidono (jūrų dievo) pasiuntinys.

Mauro galvos akis Paoli pasakė: “Dabar karališko raiščio buvimo vieta demonstruos mūsų orumą, o ne mūsų gėdą, kaip norėtų mūsų priešai tai matyti”. Atidengtos akys, anot Paoli, sako: “Korsikiečiai nori gerai matyti, išsilaisvinimas seks filosofijos deglą ir mes nebijosisime šviesos”. Kaip gražu... A-ne?

Tuo tarpu Genujiečių archyvai byloja, kad vėliava su Mauro galva atrištomis akimis ir raiščiu ant galvos egzistavo dar 1731 metais. Tad Pascuale Paoli tik suoficialino tokią vėliavą ir atrišo Mauro akis.

Korsika, tai aukštų kalnų ir smėlėtų plažų kraštas. Galima maudytis jūroje ir tuo pačiu metu gėrėtis sniegu padengtomis kalnų viršūnėmis. Saloje gyvena 250 tūkstančių gyventojų. Kalniečiai. Galima lipti į kalnus, leistis kalnų upėmis, medžioti, degintis, užsiimti buriavimo ir nardymu.

Ajaccio fortas.

išsistūmėme variklio pagalba pasišokinėdami prieš bangas. Tačiau išplaukus ir pasukus į kairę, tarp Sardinijos ir La Maddalena salų archipelago, laivo kursas vėjo atžvilgiu tapo buku beidevindu. Užgesinom variklį ir pasileidom su burėmis. Tobula. Banga tarp salų maža, vėjas stiprus. Tikras buriavimas.

Išlindus iš už salų į atvirą jūrą vėjas kiek aprimo, o už Korsikos ir visai kokie 3 baliukai teliko. Plaukiant pavėjui – nedaug iš tokio vėjo naudos. Pavakare pasiekėme Ajaccio įlanką, kur

Taip per du šimtmečius (nuo 1573 italo Galerati atlaso iki 1761 Paoli patvirtinimo) Korsikos simbolis iš nekaltos fantazijos popieriuje nukeliavo į oficialią šalies simboliką. Visa tai aprašyta <http://flagspot.net/flags/fr-co.html#use>.

Bet grįžkime prie mūsų kelionės. Iš Porto Červo išplaukėme 9 ryto. Kaimynas turkas visiems išvirė kavos, pabendravome ant tiltelio ir atsisveikinome. Pūtė penkių balų šiaurys, tad iš uosto

Ajaccio fortas. Jame stovi karinis garnizonas ir užėti draudžiama.

Vaizdas į uostą iš pagrindinės gatvės.

kelių besileidžiančių nuo kalnų škalvų padedami greitai pasiekėme uostą bakštagu.

Ajaccio uostas išskirtinis. Pavadinimas kildinamas nuo graikiško žodžio “agation” (geras uostas). Gyliai prie pat kranto – 40-50 metrų. Net prie pat uosto vartų linijos dar buvo 26 metrai. Bet tik kirtus uosto vartų liniją gylis iš karto pasidarė 12 metrų (panašiai toks visame uoste).

Ajaccio miestas pasidarė svarbus tik nuo 1492 metų, kai ten buvo pastatytas fortas.

Dabar tai gana nuobodus administracinis centras. Kadangi sala priklauso Prancūzijai, ir taip yra jau ilgus metus, kalbama saloje prancūziškai. Nors egzistuoja korsikiečių kalba. Gatvių pavadinimai, tarkime, rašomi dviem kalbom: prancūziškai ir korsikietišškai. Korsikiečių kalba unikali, turinti nemažai panašių žodžių su italų kalba. Mat iki Pascuale Paoli ir Napoleono laikų šalis priklausė Genujai (Italija). Šalies gilumoje daugumoje kalbama korsikietišškai. Mokykloje vaikai mokosi korsikiečių kalbą.

Pagrindinė gatvė. Gale – Napoleono statula.

Ar supranta angliškai? Ajaccio – taip. Šalies viduje – ne. Korsika ilgus metus buvo sunkiai pasiekama šalis. Dar prieš keletą metų atostogas Korsikoje sau galėdavo leisti tik pakankamai turtingi žmonės. Tik labai neseniai, atsiradus pigiems aviaskrydžiams, ši sala tapo prieinama visiems. Kiek mačiau turistinių leidinių – šalis yra labai graži. Puikūs paplūdimiai, nuostabūs kalnai. Tačiau beveik jokio turizmo. Tai naujų atradimų sala, su puikiu maistu ir vynais.

Napoleono statula pagrindinėje gatvėje.

Žmonės Ajaccio labai ramūs, visiškai nėra nutukusių. Atrodo net atvirkščiai – visi per daug sulybę, kaip nepavalgę.

Atplaukus į Ajako buvome maloniai nustebinti.

Atplaukus į Ajako buvome maloniai nustebinti.

- Jūs iš Lietuvos? – paklausė ooste, kai atėjome mokėti už uostą.

Sužinojus, kad mes iš Lietuvos, visi dokumentai buvo padėti į šalį ir ant stalo išdygo maišas dovanų. Jame buvo brangi knyga apie Napoleoną Bonapartą,

Ajaccio miestas. Atrodo skurdokai, lyginant su Vakarų Europa.

švenčia savo valstybės tūkstantmetį net Korsikoje”. Mažai lankomai Korsikai atvykėliai iš Lietuvos buvo kaip stebukladariai, atsiradę iš niekur.

Kur buvę kur nebuvę atkako ir spaudos atstovai. Paklausinėjo, pafotografavo. O sekančią dieną, rugsėjo 10, nuvykome į meriją į priėmimą. Einant pagrindine gatve link merijos, jos niekaip nebūtume praleidę pro akis. Prie merijos būriavosi nemažai žmonių. Jie stoviniavo gatvėje ir smalsiai dairėsi pro plačią durų navą į vidų. Priėjome ir mes. Ogi viduje, hole, stovėjo išsirikiavusi Napoleono laikų drabužiais pasidabinusi kariuomenė. Kas su kardu, kad su

Korsikiečiai, pasiskaitę apie mūsų vizitą laikraštyje, susirinkę uoste žiūri į mūsų vėliavą.

Ajaccio šiais laikais – nuobodus administracinis miestas bei Korsikos sostinė.

su kopijomis jo ranka rašytų raštų, butelis vietinio vyno.

- Tai mero dovana jums,- paaiškino vyrai. – Stovėjimas uoste – nemokamas, dušai nemokami. A? Reikia interneto? Štai jums lapelis su prieigos kodais – naudokitės į sveikatą.

Ne be reikalo nustebome. Korsikiečiai buvo dar labiau nustebinti mūsų vizitu. Vietiniuose laikraščiuose pasirodė žinutė su antrašte “Lietuviai

šautuvu, kas su būgnu ar švilpyne.

Sunku buvo patikėti, kad visas šis puošnus priėmimas skirtas mums, atėjusiems su oranžinėmis maikutėmis. Kadangi susitikimo laikas artėjo, įėjome. Iš smalsumo priėjau prie kareivių vado ir paklausiau,- ar galiu su juo nusifotografuoti. Kareivis maloniai sutiko. Bet jis nežinojo – ką ruošiamasi taip pagerbti. Papplepėjau su juo ir, kai laiptais nusileido vertėja, prisijungiau prie bendro būrio.

Napoleono laikų mundurais pasipuošę vietinės bendruomenės savanoriai – garbės sargyba ypatingiems Korsikos svečiams.

Vertėja paaiškino, kad tuoj nusileis pats meras laiptais žemyn, kad pakviestų mus ir kartu su mumis lips laiptais į Napoleono salę, kuri atidaroma tik kartą ar du per mėnesį ypatingomis progomis. Tokia, mat, ceremonija priimant miestui svarbius svečius.

Iš tikro, nusileido meras. Pasisveikino ir tada pradėjom lipti. Meras išdidžiai linkėjo “kareiviams”, vienam pataisė laikomą

vėliavą. Atseit, audeklas kabo per stačiai ir nesimato pilno jo grožio.

Įėjom į salę, nukarstyta didžiuliais paveikslais. Ten kabėjo ir Napoleono portretas, kuriame jis pavaizduotas su Cezario rūbais. Kabėjo ir kitų jo šeimos narių portretai: brolio, arba Napoleono III-ojo, Tėvo, žmonos, dėdės, kuris Korsikoje surinko meno kūrinius, kuriuos plėšikaudamas jam vežė Napoleonas.

Ceremonijai vadovavęs Napoleono laikų karininko uniformą dėvintis korsikietis.

Mums teko praeiti pro štai tokią garbės rikiuotę skambant būgnams ir švilpynėms.

Pasirodo, kad jei Luvras laikomas pasaulio meno kūrinių saugykla numeris 1 pasaulyje, tai Ajaccio muziejuje laikoma meno kūrinių ekspozicija gali būti prilyginta numeriui 2-am pasaulyje, pagal laikomų jame meno kūrinių gausumą ir unikalumą.

Korsikoje lig šiol Napoleonas laikomas

Napoleono salė, atidaroma kelis kartus per mėnesį.

didžiausiu vietiniu herojumi. Jo gimtinė – miesto centre esantis Bonapartų namas, vadinamas Casa Buonaparte.

Napoleonas Bonapartas gimė balandžio 15 dieną 1769 metais, arba po metų, kai Korsikos sala buvo perduota Prancūzijai. Perleisti Korsiką Prancūzijai pasistengė jau minėtas Pascualė

Paoli, išsilaisvinimui iš Genujos priklausomybės pakvietęs anglų laivyną. Beje, admiralas Nelsonas šios kampanijos metu neteko savo akies nuo kulkos iš korsikietiško ginklo.

Napoleonas buvo antras vaikas iš aštuonių. Korsikietiški Bonapartai, kildinami iš Italijos aukštuomenės, atvyko į Korsiką 16 amžiuje. Napoleono tėvas, Carlo Bonaparte, buvo advokatas, atstovavęs Korsiką Luiso XVI teisme 1777 metais. Motina Maria Letizia Ramolino su savo disciplina padarė didelę įtaką neramiam vaikui.

Napoleonui sekėsi tikslieji mokslai: matematika, istorija, geografija. Mokytojai sakė, kad iš jo išeitų geras jūrininkas, bet 1785 Paryžiuje Napoleonas baigė artilerijos karininko mokslus. Jis mokėsi prancūziškai kalbėti, tačiau korsikietiškas akcentas jam liko amžinai.

Kaip tik tais 1785 metais mirė Napoleono tėvas Carlo ir Bonapartų šeima pradėjo konfliktuoti su Pascuale Paoli pasekėjais, dėl ko šeima turėjo pabėgti iš Korsikos į žemyną, o jų namas buvo apiplėštas ir sudegintas.

1797 metais, anglams palikus salą, Bonapartai grįžo ir atstatė namą.

1798-1793 Napoleonas kovojo Korsikos revoliucionierių gretose, bet susipyko su Pascuale Paoli ir 1793 turėjo bėgti į Prancūziją.

1793 metais Tulone Napoleonas publikuoja pro-revoliucinį pamfletą ir nusipelno Augustino Robespjero (jaunesnis revoliucionieriaus Maksimiliano Robespjero brolis) simpatijas ir palaikymą. Padedamas draugo korsikiečio Antoine Saliceti, gauna artilerijos karininko vietą Tulono revoliucinėse karo pajėgose. Tuloną, tada valdomą respublikos

Napoleono paveikslas.

Žozefina, Napoleono pirma ir mylimiausia žmona (vedė 1796.03.09.).

valdžios, užėmė angliai. Bonapartas suplanavo perkelti artileriją ant kalnelio, kad galėtų apšaudyti ir miestą ir įlanką ir priversti anglų laivyną pasitraukti. Šis sėkmingas manevras atkreipė Visuomenės Saugumo Komiteto dėmesį ir Napoleonas buvo paskirtas Prancūzų artilerijos kariuomenės vadu Italijoje. Tai viena. Antra, 1795 jis susižiedavo su turtingos šeimos atstove iš Marselio Desire Clary, bet nutraukė sužadetuoves, nes sutiko savo Žosefiną ir vedė ją 1796 metais. Beje, Desire Clary vėliau tapo Švedijos ir

Norvegijos karaliene, nes ištekėjo už karaliaus Čarlzo XIV Jono.

Taip ir prasidėjo Bonaparto žygis per gyvenimą. Visa kita yra visiems daugmaž žinoma, kas lankė vidurinę mokyklą ir nepraleidinėjo istorijos pamokų.

Napoleonas mirė 1821.03.05 Šventos Elenos saloje tremtyje. Jo antkapis, pastatytas Paryžiuje, neturi užrašo. Jis pats buvo ekshumuotas ir pervežtas į Prancūziją specialiu juodai nudažytu laivu "Belle Poule".

Napoleono mirtis visiems kėlė daug abejonių, nes ištiko jį staiga. Po kiek laiko buvo padaryti tyrimai dėl nuuodijimo. Buvo tirti Napoleono plaukai, paimti iš skirtingų jo gyvenimo laikotarpių: vaikystės, jaunystės ir po mirties. Visuose juose surasta arseniko. Tačiau nuuodijimo versijos buvo atsisakyta, nes arseno buvo surasta visuose plaukuose. Ir jauno ir pagyvenusio ir mirusio Napoleono.

Napoleono antkapis.

Mat tais laikais arseniką naudojo klijuose ir dažuose, skirtuose kambarių tapetavimui. Jei šiaurinėse platumose klijai ir dažai negaravo dėl šalto klimato, tai Korsikoje ir Šv. Elenos saloje jie pilnai galėjo stipriai garuoti.

Toks tai įžymus žmogus yra kilęs iš Korsikos. Kol nebuvau nuplaukęs į Korsiką, tol net nesusimąščiau apie jo kilmę. Bet dabar su dideliu įdomumu viską išsinagrinėjau, nes korsikiečių pagarba savo įžymiam tėvynainiui man padarė didelį įspūdį.

Mažai kas žino (jei tik nesispecializuojasi pasaulio istorijos moksle) kokias revoliucines ir lig šiol gyvuojančias reformas atliko mažas korsikietis. O būtent:

Napoleono šeimos namas Ajaccio mieste, Korsika.

1. 1799 m. įvedė metrinę sistemą, kuri paplito visoje Europoje XIX šimtmečio viduryje.
2. Emancipavo žydus ir leido jiems turėti nuosavybę, melstis ir siekti profesinės sėkmės. Tai buvo labai nepopuliari tais laikais. Rusų Ortodoksų Bažnyčia oficialiai paskelbė Napoleoną "Antikristu ir Dievo priešu".
3. Įvedė pajamų ir turto mokesčius.
4. Centralizavo administravimą: aukštajame moksle, šalies

sričių valdyme, kelių tiesime, kanalizacijos sistemose, bankų valdyme (įsteigė centrinį banką).

5. Įsteigė "Garbės Legioną" – civilinių ir karinių pasiekimų skatinimo sistemą.

6. Suformulavo Civilinį Kodeksą ir jo pagrindinį principą: teisėtvara turi remtis aiškiai surašytais ir visiems prieinamais principais. Lig šiol šis kodeksas galioja Prancūzijoje ir vadinamas "Napoleonic code". Atskyrė Kriminalinę ir Komercinę teisę nuo Civilinės teisės. Sukūrė procedūrinės teisės pagrindus, pagal kuriuos teismai privalėjo gerbti individų teises, turimas jų pagal įstatymą. Šis principas turėjo garantuoti sąžiningumo, teisingumo ir žmogaus teisių principus. Sklando legendos, kad pagrindinius Civilinio kodekso principus Napoleonas parašė per dvi naktis. Gali būti. Geros idėjos formuluojamos trumpai. O iš tikro, kuriant Kodeksą dalyvavo atskiri komitetai, kurių juodraščių taisyme Napoleonas labai aktyviai dalyvavo. Šis Civilinis Kodeksas vėliau paplito ketvirtadalio pasaulio jurisdikcijoje įskaitant Europą, Ameriką ir Afriką. Napoleonas po Waterloo pralaimėjimo pasakė: "Mano

Pirmas Napoleono tremties taškas - Elbos sala, kur jis išbuvo 300 dienų. Sala yra Tirėnų jūroje, 20 km nuo Italijos krantų. Napoleonui buvo leista valdyti salą. Pradžioje pabandęs nusižudyti, jis sukūrė mažą kariuomenę ir laivyną, bei išleido dekretą apie žemės ūkio modernizaciją.

dieną. O iki jos 174 jūrmylės. Skubinomės dar ir dėl to, kad žadėjo gesti orai. Rugsėjo 10 dieną žadėjo pūsti postipris šiaurys, o rugsėjo 11 dieną į vakarą jis žadėjo suktis į rytus ir stiprėti iki 5 balų. O mums plaukti reikia į rytus. Taip visada būna buriavime, tik sugalvoji kur nors plaukti, tai vėjas ima ir pasisuka iš tos pusės. Ir visada tenka plaukti prieš vėją. Na, bent daugumoje atvejų.

Paskutinę dieną, rugsėjo 10-ąją, dar pavaikščiojau po

Antras Napoleono tremties taškas - Šventos Elenos sala Pietų Atlante, nuo kurios iki artimiausios žemės buvo 2'000 km, kur jis ir mirė 1821 metais išgyvenęs tenai 6 metus nuo 1815 metų.

Kroasanas – prancūzų mėgstamas patiekalas: blynas su skirtingais įdarais.

tikroji šlovė nėra 40 laimėtų mūšių... Waterloo ištrins iš atminties visas pergales... Bet...mano Civilinis Kodeksas gyvens amžinai”.

Visa tai, kas išvardinta, yra labai labai daug vienam žmogui per vieną gyvenimą. Belieka tik žavėtis nenuilstančiu ir precizišku Napoleono genijumi.

Ilgai Ajaccio neužsibuvome. Atplaukėme trečiadienį rugsėjo 9 dieną, o išplaukti nutarėme sekančią dieną, t.y. rugsėjo 10 dieną, nes Romoje turėjome būti rugsėjo 11

Korsikos Ajaccio miestą. Nedidelis. Nėra ką žiūrėti. Matot, miestus puošia ne statiniai, o retai pasitaikantys žmonės-briliantai. Tokie, kaip Napoleonas Bonapartas. Aišku, jam stipriai pasisekė, kad savo aiškų protą jis galėjo pritaikyti savo reformose. Daugelis to nepasiekia ne dėl savo kvailumo, o dėl nedėkingų aplinkybių, kurias vargu bau pelnytai vadiname nedėkingomis, nes jos yra pastovios. T.y. nevėkšlų valdžios siekimo procesas yra pastovus. Kuo žmogus turtingesnis, tuo jis labiau siekia

valdžios. O turtai su žmogaus protu neturi tiesioginės koreliacijos. Dažnai turto priežastimi

tampa išūlumas ir palankios aplinkybės labai siauriems žmonių gebėjimas būti tobulais vienoje srityje. O tada susergama “žvaigždžių liga”, - manoma, kad visose srityse yra sugebėjimų. Labai geras tokio fenomeno pavyzdys yra Lietuvos seimas, kur didele dalimi yra susirinkę eiliniai nevēkšlos, iškeliantys į viešumą asmeninės naudos siekimą, apgaulę ir intelekto stoką. Sugrįžtų jie atgal į savo vietas ir vėl būtų “savo kėdėje”. O Seime jie yra “išmesti aukštyn”⁴.

Napoleonas Bonapartas.

Bet grįžkime prie Ajaccio. Stebėtina, kad mieste yra daug suvenyrų parduotuvių. Ten mačiau daug nebrangių bet labai kokybiškų ir gražių papuošalų iš sidabro. Pilna vēliavų su Mauro galva. Net išsigijome piratiška maniera rišamą ant galvos skarelę su maro galvomis (beveik visi įgulos nariai).

Į Korsiką mielai keliauja prancūzai pailsėti. Jos gamta vis dar turi nelieptos gamtos atšiaurumą. Turizmo industrija neišvystyta. Turbūt galime suskaičiuoti lietuvius, kurie ten pabuvojo. Jų yra mažiau, nei buvusių Turkijoje ar Maljorkoje. Tačiau tie, kas buvo, pasakojo apie laukinius vietinius, kurie neatsakinėja į klausimus, praeina kaip pro tuščią vietą (kaimuose), pasakoja apie skanų maistą, gerus viešbučius, kotiruojamus tarptautiniuose viešbučių tinkluose ir turinčius jų “žvaigždutes” (čia nesulyginsi su Egiptu ir niekam nežinomom viešbučių “žvaigždutėm”, mažai ką mums sakančiom) ir nesulyginamą gamtą.

Iš Korsikos išplaukėme 2009-09-10 dieną 21:00. Temstant nutolo miestas su savo žiburiais, o mūsų laukė rekordinis plaukimas per Tirėnų jūrą, apie kurį papasakosiu kitoje dalyje.

VI dalies pabaiga. VII dalis – Italija Roma ir Vatikanas

Bonifacijo – pietinės Korsikos krantas. Įplaukimas tarp uolų (už pilies).

P.S. Jei kas plauks jachta pro Korsiką, primygtinai rekomenduoju aplankyti Bonifacijo miestą. Bonifacijo miestas pastatytas ant uolos, o uostas yra lygiagrečioje kranto linijai įlankoje, apsaugotoje iš visų pusių aukštomis uolomis. Unikali vieta.

⁴ Išmesti aukštyn – metodas neutralizuoti žmogaus veiklą suteikiant jam paaukštinimą pareigose, kartu paskiriant į tokią sritį, kurioje jis neturi autoriteto ir žinių ir kurioje jis savaime diskredituoja save.